

Livet.
I detta andetag.

Livet.
I detta andetag.

En vandrares funderingar

Kristina Thorn

© Skandinaviska Bokförlaget, Stockholm, 2016
www.skandinaviskabokforlaget.se

Text © Kristina Thorn, www.therelevantlife.wordpress.com
Bild (förutom nedan) © Kristina Thorn
Sidan 16 och 76 © Shutterstock
Omslaget och sidan 111 och 151 © Rainer Refsbäck
Design: Rainer Refsbäck

Tryck: EuroDream, Serbien, 2016.
ISBN 978-91-7256-295-0

Samtliga rättigheter förbehållna. Ingen del av denna publikation får på något sätt reproduceras utan tillstånd från utgivaren.

Inledning

Vi är alla vandrare. Oavsett ålder, kön, etnicitet, religiös tro, politisk åsikt eller personlighet så är vi alla vandrare på denna jord. Alla vandrar vi vår egen livsresa, med våra egna sorger och glädjeämnen. Men vi kan lära av varandras vandringar. Vi kan inhämta inspiration, kraft och uppmuntran från varandra. Vi kan få tips om spännande platser att besöka, vackra vyer att beskåda och sköna rastplatser att vila på.

Boken du håller i din hand kan ses som en sådan guidebok. En skildring av den resa i livet jag genomfört under de senaste åren. I den här boken delar jag med mig av tankar, berättelser och händelser från min vandring. I din hand håller du delar av min resa och min utveckling, både på ett personligt och ett andligt plan. I kronologisk ordning delar jag med mig av vad jag sett, upplevt och lärt mig i förhoppning att mina tankar och funderingar även ska bli till nytta för dig.

Idén att skriva den här boken växte fram under de månader jag vandrade Roslagsleden. Jag vill rikta ett stort tack till alla som vandrade med mig på det äventyret. Jag vill också rikta ett speciellt stort tack till alla de, som uppmuntrat mig att skriva den här boken och som sett till att den blivit verklighet. Ni vet vilka ni är.

Många av texterna i den här boken kommer du känna igen från min blogg [TheRelevantLife](#), men du kommer även finna en hel del material som jag aldrig tidigare publicerat.

Jag har inte alla svaren, jag är ingen expert på livsvandring. Faktum är att jag har minst lika många frågor och funderingar som du kring varför livet ser ut som det gör, och hur man ska hantera det. Det är just därför jag skriver. Skriver i mitt sökande efter relevans och mening.

Jag har som sagt inte alla svaren, men jag har min egen erfarenhet att dela med mig av. Och det är min bön och förhoppning att du ska kunna finna tips, inspiration och kraft för din egen vandring genom att ta del av min.

Innehåll

Det relevanta livet	11
Livets vågor	12
Gud och rostiga bilar	15
Vägen till Moria	19
När tusen ord inte räcker till.....	23
Tack! Ordet vi slavar för.....	27
Bli stilla	30
Du är inte tung, du är min bror.....	32
Ännu en pryl?	34
Titta!	38
Opera, fisk och la Voix.....	41
Dadelbollar.....	44
Konkret människa, abstrakt Gud Del 1.....	46
Konkret människa, abstrakt Gud Del 2.....	49
Guds metod för snabb viktminskning!.....	51
Garanterat snabba och synliga resultat!.....	51
Om majstänger, liljor och små grodor.....	53
Gult är fult	56
Dagens lilla tankeställare.....	58
Jag ska måla hela världen, lilla mamma... ..	61
Är man stark måste man vara snäll!	64
Från fotonegativens bisarra värld.....	67
Julen blir i år inställd.....	70
Här är julen på riktigt	73
En stjärnhimmel på jorden	77
Julevangeliet	80

Spår	82
Nyår, nystart och mänskliga påhitt	87
Tack Gud för magsjuka!.....	89
När skenet bedrar Del1.....	91
När skenet bedrar Del 2.....	95
Hur hamnade jag här? eller En trött resenärs reflektioner..	98
Fronter	101
Relevans?	102
Elvis, Einstein, Jesus och Jag	105
Ja och Nej och inte en massa annat trassel.....	108
Mina fiender och jag Del 1.....	112
Mina fiender och jag Del 2.....	115
Livet. Det här som pågår. I detta andetag.....	118
Meningen med livet och Operation rädda bäcken	121
Guds drömmar	124
Du har plats nummer ... 289 i kön!	126
Våga vägra vuxenlivet!	128
Helt hel och helig.....	131
Vispa ägg och socker pösigt, tillsätt tro, hopp och kärlek	134
Lerpölen.....	138
Fotboll, himlen och segerns sötma!	140
Om motivation och ett litet grönt reflexband.....	143
Vandraren	146
Förvirring, förtvivlan och förtröstan	148
Med pulsådern ovanför vattenytan	150
Rensa upp och rensa ut.....	152
En vandrares funderingar	
Ettapp 1	155
Ettapp 2.....	158
Ettapp 3.....	160
Ettapp 4 & 5.....	162
Ettapp 6, del 1.....	164

Etapp 6, del 2.....	166
Etapp 7.....	169
Etapp 8.....	171
Etapp 9, del 1.....	173
Etapp Paus.....	175
Etapp 9, del 2 & Etapp 10.....	177
Etapp 11.....	180
En vandrares funderingar, ända hit	183

Det relevanta livet

11 september 2013

Jag skriver inte för att jag har svaren. Jag skriver för att jag har frågor. Jag har frågor, tvivel och funderingar. Hur kan man leva ett relevant liv? Ett liv som gör skillnad? Ett liv som spelar roll? Hur stänger man av bruset på radion? Hur sorterar man ut det viktiga i livet bland all skräppost och reklam? Vad är relevant? Och vad spelar Gud för roll i allt detta? Vad spelar det för roll att en snickare vandrade här på jorden för 2000 år sedan? Hur kan han göra mitt liv bättre idag?

Jag skriver inte för att jag har svaren. Jag skriver för att jag har frågor.

Livets vågor

13 september 2013

Sitter vid en strand och ser Atlantens vågor rulla in. Det är över 30 grader varmt och hundratals människor söker svalkan i vattnet. Ett märkligt skådespel. De vadar ut några meter, sedan kommer de stora vågorna och spolar in dem mot land igen. De reser sig, försöker gnugga saltvattnet ur ögonen och så börjar de streta utåt igen tills nästa våg kommer och spektaklet upprepas. Om och om igen. Ett märkligt böljande skådespel längs med hela den långa kustremsan. Sådant är livet. Man stretar sig framåt, men man kommer inte så långt förrän livets vågor slår omkull en och spolar en tillbaka upp på stranden. Så sitter man där med salta tårar i ögonen, och har inget annat att göra än att resa sig och börja vada ut igen.

Som det ser ut har folk tre olika taktiker för att möta vågorna. En del vänder ryggen åt dem, låtsas som att de inte finns. Men det gör inte saken bättre. Vågorna är kvar och träffar dem med full styrka i ryggen. Och så ligger de likväl framstupa där i sanden med saltet rinnande ur ögonen. Andra försöker hoppa över vågorna. De tar sats, samlar all sin energi och försöker att hoppa så högt att vågorna inte ska komma åt dem. Inte heller de lyckas. Även de spolas tillbaka mot stranden. Men så finns det ett litet fåtal som har en annan strategi. Det är framför allt en man som fångar min uppmärksamhet. En man som håller sin lille son i famnen. De vadar utåt, och varje gång som en stor våg tornar upp sig

framför dem, tar pappan ett stadigt grepp om sin son och dyker. Dyker in i vågen. Dyker in under vågen och kommer upp på andra sidan. Alla andra spolats flera meter bakåt, men mannen med den lille sonen står kvar och kan fortsätta framåt.

Hur är det med dig? Hur hanterar du livets vågor? Problemen, oron, rädslan, svårigheterna som rullar in över dig med hänsynslös styrka? Du sliter för att komma framåt i livet, men det tycks som att du hela tiden spolats tillbaka upp på land och måste börja om från början. Saltet får dina tårar att rinna och allt tycks hopplöst. Hur ska du någonsin kunna nå friheten där ute på det stora, djupa, blå havet? Kanske försöker du med taktiken att vända ryggen till. Att ignorera problemen, låtsas som att de inte finns och visa upp en fin fasad? Kanske försöker du hoppa över dem? Du spenderar all din energi på att lösa alla problem i din egen kraft. Du lever i tron att om du bara blir bra nog, om du bara lär dig att hoppa tillräcklig högt, så kan inte vågorna nå dig. Oavsett om du vänder ryggen till eller försöker hoppa så kommer du misslyckas. Precis som alla andra kommer du spolats upp på stranden i en virvel av sand, salt och sjögräs.

Men det finns hopp! Det finns en annan strategi! Gud erbjuder sig att ta oss i sin famn och bära oss genom vågorna. Många gånger har jag frågat mig var Gud är när livet vågor sköljer över mig. Jag sitter ofta i vattenbrynet, blöt, arg, med salt i ögonen och skriker ut "Gud, varför?!" Men i stunder som denna anar jag var Gud är. Han sitter inte uppe i en stor, stabil båt och skriker ner till oss som kämpar: "Simma idiot! Simma!" Nej, han är där i vattnet med oss. Han vill ta oss i sin famn. Och när de stora vågorna kommer så tar han ett extra stadigt tag om oss och dyker. Han flyr inte från våra problem. Han kastar sig rakt in i dem tillsammans med oss.

Han tar på sig vårt lidandes fulla styrka och delar det med oss. Han blir lika blöt som vi. Hans ögon tåras av saltet lika mycket som våra. Men genom att låta honom bära oss genom vågorna så slipper vi spolas bakåt hela tiden. Vi kan komma framåt. Vi kan nå det stora, fria havet där ute. Hur vill du möta livet vågor?

Gud och rostiga bilar

14 september 2013

Bilar. Mycket har skrivits om bilar. Mycket mer kan skrivas om dem. Allt sedan Henry Ford satte in orden ”mass-tillverkning” och ”hästkrafter” i ordlistan, så har bilar varit människans bästa vän. Speciellt män tycks besatta av denna förtjusning. Man ska ha bil. Helst flera. Så stora, och så dyra som möjligt. De ska putsas. De ska tvättas. Man ska glida runt på stan med dem och stolt visa upp dem.

(Inom parentes kan jag undra hur många äktenskap som skulle kunna räddas om man behandlade sin äkta hälft lika väl som man behandlar sin bil. Men det är en annan historia.)

I den svenska drömmen ingår inte bara tak över huvudet (villa) och någon som älskar oss (vovve). Vi vill även ha bilen (Volvo). Bilen har blivit en statussymbol. Märke, färg och till och med årsmodell kan tala om vilken samhällsklass du tillhör, och också vilken befattning inom denna klass du har. Det är klart det är skillnad på en VD- bil och en vanlig-anställd-bil!

Och så finns det de där bilarna som vi står i timmar för att se en skymt av. Bilarna med svärtade rutor och små vinkande flaggor på motorhuven. Statschefernas bilar. Kungens

bilar. De är i en klass för sig. För det är väl klart att det måste vara skillnad på en kunglig bil och en vanlig-VD-bil!

Jag såg en bil idag som först fick mig att skratta, sedan fick den mig att tänka. Det var en svart gammal bil av modell skrot. Jag tror i alla fall att den varit svart en gång i tiden. Nu var den mest rostfärgad. Den var full av bucklor och repor och radioantennen hängde på trekvart. Men registrerings-skylden fick mig att haja till. HKM. Hans Kungliga Majestät!

Först skrattade jag högt åt ironin att en kung skulle åka runt i en skrotbil. Men sen dök det upp två bibeltexter i huvudet på mig. Den första var Sef. 3:17: ”Herren din Gud bor i dig, en hjälte som räddar. Han gläder sig över dig med lust. Han tiger stilla i sin kärlek. Han fröjdas över dig med jubel.” Den andra var 2 Kor. 4:7: ”Denna skatt har vi i lerkärl för att den väldiga kraften ska vara Guds och inte komma från oss.”

När jag ser mig själv, och jag vågar nog dra in dig i samma liknelse, så ser jag oss mer som skrotbilar än som lyxiga sportbilar. Livet har gett oss bulor och repor. Radioantennen är avbruten och rosten börjar slå ut sina rosor. Men oroa dig inte! Visst rullar vi ännu! Ingen tvekan om saken! Ibland går det riktigt bra och vi kommer flera meter åt gången innan det är dags för nästa motorstopp. Men vi är långt ifrån så perfekta som vi önskar och försöker ge sken av. Rostiga skrotbilar. Eller som Paulus uttryckte det, sköra lerkärl.

Men hör och häpna! Oss väljer Gud att bo i! Himmels Gud, Universums Kung går förbi de fina, dyra, stiliga sportbilarna och väljer att ta plats i enkla skrotbilar som dig och mig. Gud vill bo i dig! Han gläder sig över dig! Han är stolt över dig. Han vill köra runt med dig på stan, och stolt visa upp dig för alla sina vänner. Han skäms inte för dina skavanker och repor. Han ser dig precis som du är och säger ”Du är

den bästa bilen i hela världen. För du är min.”

Att vara kristen innebär inte att man plötsligt blir en snygg sportbil. Det innebär inte att man plötsligt blir av med alla repor och bulor som livet gett en. Men det innebär att man får en registreringsskylt med bokstäverna HKM. Att vara kristen är att vara ett skört lerkärl i vilket en gudomlig skatt finns. Att vara en kristen innebär att man är en kunglig bil även om man är en skrotbil!

För du vet, det är inte märket, färgen eller årsmodellen som avgör om en bil är kunglig eller inte. Det som avgör är vem som sitter vid ratten. Låt Gud sätta sin HKM-skylt på dig. Öppna hjärtat, låt honom ta plats vid ratten och trycka gasen i botten!